

Temesrékás, 1907. január 11. – Budapest, 1988. november 1.

Apja mezőgazdasági napszámos, részes arató volt. Hat elemiit végzett, majd napszámos lett, 1921-től géplakatos tanonc lett, 1924-től segéd a Temesvári Dohánygyárban. 1925-től a petrozsényi szénbányák javítóműhelyében dolgozott, 1927–1928-ban Resicabányán élt, 1928. szeptemberben települt át Magyarországra, eleinte a Magyar Pamutiparban dolgozott, 1929. februártól az Egyesült Izzólámpa és Villamossági RT. Gépgyára alkalmazásában szénlapátoló, majd anyagkiadó volt, 1933-tól gyalus munkakörben dolgozott, 1967. júniustól nyugdíjas. Mozgalmi tevékenysége miatt 1929–1933-ban rendőri felügyelet alatt állt; 1929-ben belépett a vasasszakszervezetbe, 1953-tól 1962-ig a szakszervezet elnökségi tagja volt. 1945-ben lépett be a Szociáldemokrata Pártba, 1948-tól a Magyar Dolgozók Pártjába igazolták át, 1956-tól az MSZMP tagja. 1953. május 17. és 1985. április 19. között országgyűlési képviselő volt; előbb a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront budapesti listáján, majd 1967. március 19-én Budapest 11. számú, 1975. június 15-étől Budapest 12. számú egyéni választókerületében szerzett képviselői mandátumot; 1985-től pótképviselő. Kossuth-díjas élmunkás; 1953-tól a Hazafias Népfront Országos Tanácsa tagja, 1975-ben az Elnöki Tanácsba is beválasztották. 1953 és 1957 között az MDP Budapesti Pártbizottság tagja, 1958-1980-ban az MSZMP Budapest IV. kerületi pártbizottság tagja volt.